

egénos, quorum numerosis grégibus non modo stipem affatim suppeditare, verum étiam trecéntis quotidie matérna benignitate dapes præbere, flexis gé-nibus in morem ancillæ ministrare, régiis manibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovere, solémne hábuit. His porro aliisque piis sump-tibus non réguas tantum vestes, et pretiósas monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærarium. Tolerátis demum ad patientiæ miraculum acerbissimis dolóribus, animam seméstri corpóris ægrotatióne purgátam Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdátá, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodigiis clara, et Cleméntis décimi auctoritate in Scótiæ patrónam accépta, ubique terrarum religiosíssime cólitur.

R. Fallax grátia. [169]
In iij. Nocturno, Homília.
Cælórum regnum, fratres.
de Comuni. [171]
Vesperæ de sequenti.

DIE XI. JUNII.
Sancti Barnabæ
Apostoli.
Duplex majus.

Omnia de Comuni
Apost. temp. Pasch. [28]
præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beati Barnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius, ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátie consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et fit Commem. præced.
Añá. Manum suam apé-
ruit ínopi, et palmas suas

exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit, allelúia.

R. Diffúsa est.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xiiij. f

CUM dimissa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam : qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convénit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixerunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salutem usque ad extrémum terræ.

R. Beátus vir qui méruit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia.

R. Glória et divítiae in domino ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In mandátis.

Lectio ij.

AUDIÉNTES autem Gentes gavisæ sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulieres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutióne in Paulum et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi excúso púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spírítu sancto.

R. Tristítia vestra, allelúia, Convertétur in gáudium, * allelúia, allelúia.
R. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristítia vestra. — Convertétur.

Lectio iij. Cap. xiv.

FACTUM est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loquerentur, ita ut crederet Judæórum et Græcórú copiósa multitúdo.

Qui vero increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, et ad iracundiam concitaverunt animas Gentium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eorum. *R.* Pretiosa. [29]

In II. Nocturno.

Lectio ii.

Barnabas Levites, Cyprius genere, qui et Joseph, cum Paulo Gentium Apostolus ordinatus est ad predicandum Jesu Christi Evangelium. Is, agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apostolis. Missus autem Antiochiam prædicationis causa, cum ibi multos ad Christi Domini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur ut in Christi fide permanerent. Qua cohortatione multum proficiebat, quod ab omnibus vir bonus, et Spiritu sancto plenus habebatur.

R. Lux perpetua lucēbit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, allelūia, allelūia. *V.* Lætitia

sempiterna erit super capita eorum : gaudium et exultationem obtinebunt. — Et æternitas.

Lectio iii.

Profectus inde Tarsum ut quaereret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclesia annum commorati, christianæ fidei et vitæ illis hominibus præcepta dederunt : ubi etiam Jesu Christi cultores primum Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli et Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Judæa erant, sustentabant, eo mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfuncti illo caritatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

R. Virtute magna redēbant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, allelūia, allelūia. *V.* Replēti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. — Testimonium.

Lectio iv.

CUM autem Antiochiæ in Ecclesia cum ceteris Prophetis et Doctóri-

bus, Paulus et Barnabas in jejuniis et oratione Domino deservirent, dixit Spiritus sanctus : Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum : ac multas præterea urbes regionisque, prædicantes Evangelium summa cum audientium utilitate, peragraverunt. Postrimo Barnabas digressus a Paulo, una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum : ibique circiter septimum Nerónis annum, tertio Idus Junii ad apostolici muneris laudem martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus, Zenone imperatore repertum est in insula Cypro ; ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt. [30]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut

oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia xxxiv. in Matth. post initium.

CUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus egerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum comoda consequerentur. Primum, ut ejus præscientiæ vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui

manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. *℟.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet.

Lectio viij.

JAM vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indútos túnica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali jubéret: non fecit hic dicénda finem, sed inexplicabilem virtutem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplicitate ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habere jubet, sed étiam colúmbæ simplicitatem:) sic enim virtutem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúptæ fuerint, verum étiam illos in sui natúram transmútaverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia: splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. *℟.* Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. — Et sicut lac. *Gloria Patri.* Et sicut lac.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in díversum transférre, quam illos occídere: præsertim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe díversa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quám diu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupifuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxiliúm recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum. 20.

In ij. Vesp. fit Commem. sequentis et SS. Mart. ut infra.

DIE XII. JUNII.

S. Joannis a S. Facundo,
Confessoris.

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum.

Añã. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúia. *℟.* Amávit eum.

Oratio.

DEus auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componénda grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua caritate firmáti, nullis a te tentatióibus separémur. Per Dóminum.

Pro Commem. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii Martyrum, Añã. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas téporum, allelúia. *℟.* Sancti et justi.

Oratio.

SANCTORUM MÁRTYRUM tuórum Basilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva resplédeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accrésceat. Per

Dóminum nostrum Jesum Christum.

Pro S. Joanne.

Lectio ix.

JOánnem, Sahagúni in Hispánia nóbili genere natum, párentes cum diu prole caruíssent, piis opéribus, et oratióibus a Deo impetrárun. Ab ineúnte ætate egrégium futúre sanctitátis spécimen dedit; nam e loco superióri ad céteros púeros crebo verba faciébat, quibus eos ad virtutem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissidia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi, órdis sancti Benedícti, primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis opéram daret, curávit pater, ut párochus Ecclésiám administráret: quod munus júvenis nullis ratióibus addúci pótuit ut retinéret. Inter familiáres Episcopi Burgénsis ascriptus, ob spectátam ipsius probitatem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter et canónicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus ab-

dicatis, se cuidam sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum aedificatione frequenter concionabatur.

¶ Postea, studiorum causa, Salmanticam profectus, in celebre collegium divi Bartholomaei cooptatus, sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinae voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi penenudo ex duabus, quas tantum habebat vestes, meliorem dedisset, ad cenobium sancti Augustini severiori disciplina tum maxime florens, se contulit: in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis ac oratione proVectiores anteibat. Triclinii cura cum ipsi demandata esset, vini dololum ipso attingente omnibus monachis per annum abunde suffecit. Exacto tirocinii anno, praefecti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticae id temporis adeo cruentis

factionibus divina humanaeque omnia permixta erant, ut singulis prope modum horis caedes fierent, et omnium ordinum, ac praesertim nobilium sanguine non viae solum, et fora, sed templa etiam redundarent. ¶ At Joannes, tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum principem graviter offendit, quod illius in subditos saevitiam increpasset. Qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque princeps, repentino terrore percussus, jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti poenitens incolumitati rededitus est. Factiosi etiam homines, cum eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditae vires quam delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum Sa-

crum faceret, praesentem contueri, atque ex ipso divinitatis fonte caelestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventum praesagire frequens illi fuit, fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die praenuntiato, et Ecclesiae sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit, multis ante et post obitum miraculis gloriosus. Quibus rite probatis Alexander octavus Sanctorum numero eum ascripsit.

Si tamen de S. Joanne fit alia die, dicatur Lectio de SS. Martyribus ut sequitur.

Pro SS. Basilide, Cyrino, Nabore, et Nazario Mart.

Lectio ix.

Asilides, Cyrinus, Nabor, et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, et virtute illustres, christiana religione suscepta, cum Christum Dei Filium Diocletiano imperatore praedicarent, ab Aurelio praefecto Urbis comprehensi, et ut diis sacra facerent admoniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in

carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis qui ibidem essent, carcerem collustrasset: illo caelesti splendore commotus Marcellus custodiae praepositus, multique alii, Christo Domino crediderunt. Verum postea e carcere emissi, ab imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum et Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiciuntur in vincula: unde septimo die educti, et ante pedes imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt.

Te Deum. 20.

In Laud. pro S. Joanne Aña. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fusti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui, alleluia.

¶ Justum deduxit.

Pro SS. Mart. Aña. Filiae Jerusalem, venite et vide-

te Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia. *℟.* Pretiósá.

In ij. Vesp. pro S. Joanne, Aña. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo condidit ore, manu, allelúia. *℟.* Justum dedúxit.

DIE XIII. JUNII.

S. Antonii de Padua Conf. Dupl. sed ad modum Simplicis recolendum.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúia.

℟. Amávit eum.

Oratio.

Ecclésiám tuam Deus, beáti Antónii Confessoris tui solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniatur auxiliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In Laud. Aña. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia. *℟.* Justum.

In ij. Vesp. Aña. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, di-

vítias cœlo condidit ore, manu, allelúia.

℟. Justum dedúxit.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ Martyrum.

Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allelúia. *℟.* Sancti et justí.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedéntibus, superbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte proficere : ut prava despiciens, quæcúmque recta sunt, líbera exerceat caritáte. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia. *℟.* Pretiósá.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marciet Marcelliani Martyrum.

In Vesp. Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allelúia.

℟. Sancti et justí.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliani natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia.

℟. Pretiósá.

DIE XIX. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℟. Spécie tua.

Oratio.

DEus, qui beátam Julianám Virgínam tuam extrémó morbo laborántem pretiósó Fílii tui córpore mirabiliter recreáre dignátus es : concede quæsumus, ut ejus

intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœlestem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde Comm. SS. Gervasii et Protasii Martyrum, Aña. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allelúia.

℟. Sancti et justí.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas : concede propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exemplis. Per Dóminum.

In Laud. pro S. Juliana, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúia.

℟. Diffúsa est.

Pro SS. Mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia. *℟.* Pretiósá.